

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16046/2025
04.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Богосав Самарцић адвокат из ..., против тужене „Банка поштанска штедионица“ АД Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19351/23 од 10.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19351/23 од 10.07.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 19351/23 од 10.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 19351/23 од 10.07.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 18533/2021 од 05.07.2023. године којом је утврђена ништавост одредбе члана 5. став 1. уговора о кредиту број ... од 08.02.2013. године и обавезана тужена да тужиљи на име стицања без основа исплати 2.700,00 динара са законском затезном каматом од 09.02.2013. године до исплате (став први изреке) и накнади јој трошкове парничног поступка од 44.300,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате (став други изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену одредбом члана 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Одлука о тужбеном захтеву не одступа од одлука судова у истим чињенично-правним споровима у којима тужена банка није доказала да је тужиљи – кориснику кредита, у складу са чланом 17. став 1. и 4. Закона о заштити корисника финансијских услуга уручила понуду сачињену на обрасцу прописаном Одлуком о условима и начину обрачуна ефективне каматне стопе и изгледу и садржини образаца који се уручују кориснику, са подацима о свим

накнадама и трошковима кредита које падају на њен терет исказаним на јасан и несумњив начин. Због тога, нема места одлучивању о ревизији тужене ради уједначавања судске праксе, али ни ради новог тумачења права на коме је засновано правно схватање које је Врховни касациони суд, у вршењу надлежности из члана 31. тада важећег Закона о уређењу судова (обезбеђења јединствене судске примене права), усвојио на седницама Грађанског одељења од 22.05.2018. године и 16.09.2021. године.

Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у споровима мале вредности ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом, а на основу члана 413. истог Закона као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић